tip

bloemen zijn in het water geboren

On Fri, May 30, 2025 at 5:39 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Duizenden bewijzen hebben ze, maar
ze hebben het astrale licht uit hun oogen verloren. Ze blijven
zoeken!

Indien God uw oogen zou willen openen, zie ik in mijn hemel
de bloemen van uw ontwaking en buig ik mijn hoofd voor al
deze goedheid.

On Fri, May 30, 2025 at 5:26 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Het spook is er, maar nu schreeuw ik niet, ik
rammel thans op de schrijfmachine en leg dit alles buiten het
medium om vast.

dit maak ik soms mee

On Fri, May 30, 2025 at 5:25 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Nu volgt voor het spook de eigen materialisatie, door deze
krachten verdicht zich deze ziel met alles, wat tot dit leven behoort.
Hoe duidelijk is het, nü ge weet, hoe de physische verschijnselen
tot stand komen. Want het spook is een physische
manifestatie, onder eigen ellende tot stand gekomen. Meestal
vindt de ziel in de omgeving haar krachten om te kunnen
spoken, maar het vindt zijn oorzaak door gezoek naar het
eeuwige leven.

On Fri, May 30, 2025 at 5:20 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Elk spook is een geest.
Dat is ook het eenige, wat men er op aarde eigenlijk van weet,
al hebben tal van menschen geprobeerd om het spook te vertegenwoordigen.

De mensch, die uit vrijen wil een einde aan zijn leven maakt,
wordt spook, omdat hij de wetten van God met voeten heeft
vertrapt en die wetten hem het geestelijke halt toeroepen.

Ik trok aan het astrale koord, dat mij aan het lichaam gebonden
hield en wilde weg. Onder dit trekken schreeuwde ik, zoo afschuwelijk,
dat ik er zelf angstig van werd. Ik zag nu andere
gevangenen, die steenblokken achter zich aan sleepten en ook
zij spookten.

En wij leefden niet
in de astrale wereld, maar in het halfwakend bewustzijn, tusschen
leven en dood, in de wereld waarin wij onze verschijnselen
vertoonen.

middernachtelijk uur komt deze verdichting tot stand.

De gevangenen, die in mijn cel werden gestopt, wilden er weer
uit, want het spookte nog. Dit is nu een schaduwbeeld van mijzelf.
Doordat ik nog niet van mijn organisme los was, spookte
ik nog steeds in mijn cel.

Ge
weet nu wat er voor noodig was een dergelijk contact op te
bouwen.

Ziel van mijn ziel, ik ben op weg,
ik werk aan mijzelf.
Zul je mij daar opwachten?"
Meester Zelanüs.

EINDE

On Fri, May 30, 2025 at 5:59 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Jeus
behaalt zijn occulten graad en lost volkomen in hun duivelsche
handen op. Nu kan niets hem meer tegenhouden, hij zal
thans zelfs de cosmische wetten kunnen verwerken, waaraan
straks begonnen zal worden.
De meester staat toe, dat men zijn instrument aanvalt. Jeus
moet bewijzen wat hij kan, ook hem worden geen voetstappen
geschonken, al is hij in goede handen, Gene Zijde eischt
van hem den vollen inzet van zijn persoonlijkheid. Niet één
Oosterling kan er aan ontkomen, ook Jeus niet, niet één instrument
in handen van onze wereld. Allen betalen hun eigen tol!
Nu kan meester Alcar verder gaan. De ruimte volgt. Jeus
beleeft de sterren en planeten, hij ziet het ontstaan van de
schepping, doch voordat zijn meester er aan begint, leert hij '
in de sfeer der aarde in de krankzinnigengestichten de bezetenheid
kennen. Ook dat boek * wordt vastgelegd

On Fri, May 30, 2025 at 5:57 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
In de hellen is Jeus twintig maal bezweken, hij kan niet van
die verschrikkelijke menschen loskomen, de duisternis houdt
hem gevangen.

Hij leeft op aarde, hij eet en drinkt, maar
waar Jeus kijkt, ziet hij de hellen voor zich, zijn gevoelsleven
splitst zich in de millioenen graden, hij leeft op aarde en is
er nu al niet meer.

On Fri, May 30, 2025 at 5:54 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
toen ik kind was

kon ik weg zinken in de middernacht licht van binnen in mijn lichaam en mediteren in mijn huis achter me ogen in schone nacht dark licht wat heel schoon is maar wel dark licht is schoon en heeft een soort (weet het niet meer) heeft een soort meditatie graden van nacht dark soort cellen

On Fri, May 30, 2025 at 5:49 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
In het oude Egypte — vertelde ik u — kwamen de priesters
te middernacht bijeen. Als de Maan hoog aan den Hemel
stond gingen zij in meditatie en konden ze zich geheel geven.
In hun prachtige omgeving, omringd door sferenschoonheid,
hun door Moeder Natuur geschonken, in den met de prachtigste
bloemen versierden wijdingstempel, werden de geweldige
zittingen gehouden en beleefden zij de stilte van den
geest en werden in niets gestoord.

middernacht licht meditatie ????

On Fri, May 30, 2025 at 5:47 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Egypte leefde in meditatie.
Het was tevens mogelijk, dat het kind door Gene Zijde aangewezen
werd om de „Groote Vleugelen” te vertegenwoordigen
en ook dat is steeds een openbaring voor hen geweest.

Leeft, kinderen, en denkt vaak aan deze uren, als er soms
88
o
donkere wolken zijn, die het licht verduisteren, en laat het
je aansporen om over je geluk te waken.

On Fri, May 30, 2025 at 7:48 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Zijn ziel was geopend, zooals zij nog nooit geopend was geworden,
en al deze liefde stroomde naar binnen om het laatste
vergif, dat nog in hem was, uit te roeien.

On Fri, May 30, 2025 at 7:41 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
De mensch moet zichzelf geheel wegcijferen en voor
anderen leven,.dat is alles. Is het niet eenvoudig? Doch begin
er maar eens aan; u bent al bezig om het ééne leven voor
het andere te vernietigen en u gaat, om van u zelf iets te
maken, tegen de wetten in. Een andere weg is er nu eenmaal
niet, want ik heb aan gene zijde, door uit mijn stoflichaam
te treden, mogen beleven, dat dit de weg is.

om niet meer te vernietigen dat is de weg

On Fri, May 30, 2025 at 7:36 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
„Ik word gewoon hierheen getrokken," zeide hij. André zeide
niets, doch was gelukkig, dat hij naar zijn wil luisterde. Op
zijn krachten leefde hij en hij zou hem niet meer loslaten,
totdat hij van alles vrij en verlost was.

On Fri, May 30, 2025 at 7:34 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Een vrucht van liefde, die geplukt
moest worden door zachte handen om haar reinheid
niet te bezoedelen, wat schoonheid in den geest beteekende.

On Fri, May 30, 2025 at 7:32 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Tot allen zeg ik:
„Mensch, gij, die zoekt, gij die den weg naar het licht zoekt,
gij dwaalt en gij doolt zoo dikwijls, omdat uw weg is een
weg van vele kronkelingen in diepe duisternis. Maar God
zegt u zijn wil te doen en dan kunt gij niet en wilt niet naar
Gods stem luisteren.

On Fri, May 30, 2025 at 7:32 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
vele kronkelingen

Betekend dat het hobbels op de weg en liggen en stenen bevoorbeeld

en takken enz

On Fri, May 30, 2025 at 7:30 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Dat was het mediumschap,
dat zieken geneest en ouden en bedroefden steunt, dat
straalde als zonnen, waaraan anderen zich konden verwarmen.
Dan was het liefde, het heiligste, door God gegeven. Ieder
wezen voelde dit heilige vuur en media zouden stralen en
anderen kunnen helpen, omdat zij zich op hen, die niets dan
liefde waren, afstemden.

André wilde alleen in liefde zijn Godsgeschenk gebruiken om
voor anderen iets te zijn. Een van deze geleerden werd op
zijn weg gevoerd en Alcar gaf hem een levensles.

Voor den
één is die weg het pad naar de duisternis, voor den ander
het pad, dat met vele kronkelingen naar Gods licht voert.

On Fri, May 30, 2025 at 7:16 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Door een zacht ingesteld gevoel
zweefde hij rustig verder; hier was geen concentratie voor
noodig. Alleen het denken aan zijn lichaam deed hem terugkeeren.

On Fri, May 30, 2025 at 7:07 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Hij
deed wat zijn leider hem zeide en voelde zich al spoedig in den
geest opgetrokken en van zijn lichaam vrij komen.

hoorde hij een zachte, maar duidelijke
stem

Liefde is licht en zonder. Hef de is het leven aan
gene zijde diepe duisternis.

Daarna werd hij naar de donkere kamer geleid en voelde
96
weer een hevige inwerking, een teeken, dat men hem van gene
zijde met het ontwikkelen hielp. Hoe groot was zijn verwondering
toen er een kruis zichtbaar werd. Dit kruis was niet op
het doek te zien. Hoe was het mogelijk? Het was wel twee meter
groot. Hij, noch zijn vrouwtje, hadden er van te voren iets van
gezien. Hij voelde zich doodmoe, alsof al zijn krachten daarvoor
waren gebruikt. Innig gelukkig met zijn succes, hoorde hij
Alcar zeggen:
„Geloof je nu, André, dat het je rots is,' die beteekenis heeft in
den geest? Dit, mijn zoon, is het bewijs van de geestelijke waarheid.
Het is een heilig geestelijk bezit, houd het in eere."
Voorloopig moest hij ophouden, omdat hem andere toestanden
zouden worden duidelijk gemaakt; later zou hij weer beginnen.
André aanvaardde en was gelukkig met zijn rots. Allé media
zullen door geestelijke hulp eens een steun ontvangen, wanneer
men aan gene zijde weet, dat zij hun werk goed volbrengen.
Hij hoopt nog veel te mogen ontvangen van en te bereiken door
hen, die achter den sluier leven.

twee meter kruis wat je rots is lees maar is moeilijk maar is echt waar

lees paar keer

je maakt een schilderij en een kruis ontstaan in de ruimte licht cellen van de ruimte op een lichtgevende dat die kruis van 2 meter ziet er uit als spirit rots waar je geest mee verbonden is

On Fri, May 30, 2025 at 7:58 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Zij toont u, op welke hoogte gij u bevindt.
Aan haar zult gij uw eigen leven kunnen spiegelen; zij toont u,
hoe uw leven is, in stijgende of dalende lijn. Alles zal wankelen,
wanneer gij uw weg niet zuiver bewandelt. Uw rots zal stralen
wanneer u zelf straalt. Wanneer er tijden komen, dat alles trilt
en beeft, bid dan God om de waarheid te mogen ontvangen.
Stem uw eigen leven af op uw %ts. Alles is geestelijk, zoo ook
uw leven op aarde, en u zult in den geest voedsel ontvangen.

Plotseling kwamen er zachte gezichten door, die
zich door het ectoplasma opbouwden en duidelijk zichtbaar
waren.

Ectoplasma (van het Griekse woord Ektos, "buiten", + plasma) is een term geïntroduceerd door Charles Richet voor een substantie of spirituele energie die door een fysiek medium zou worden afgescheiden of “geprojecteerd”.[1] Ectoplasma wordt in deze zin vooral in verband gebracht met de formatie van spoken en een belangrijke factor in de telekinese. Verwante termen zijn *psychoplasma* en *teleplasma*, waarbij het laatste betrekking heeft op ectoplasma dat op een afstand van het lichaam van het medium wordt gevormd. *Ideoplasma* gaat nog een stap verder en betekent het vormen van een evenbeeld van het lichaam.

On Fri, May 30, 2025 at 7:53 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
De menschen
zouden het niet begrijpen. Zij moesten in den geest afdalen,
zich kunnen verbinden met geestelijke toestanden. Wie
zou daar nu het grootsche van inzien? Het was immers niet te
aanvaarden. Geen wezen zou het hem meer ontfutselen; al was
het duizendmaal zijn rots, gelooven kon hij er nauwelijks meer
aan.

Ieder wezen
droeg innerlijk deze fontein; zij was Gods heilige kracht.Omgeven
van bloemen en vruchten, vogels en groen, zóó was de
fontein versierd.

Rustig, zooals het
220
was gekomen, zakte het af en het gezang was geëindigd.

Geen donkere wolken zouden
hun geluk verduisteren. Hier was rust, geestelijk geluk, dat geen
wezen zou kunnen verstoren. De poorten van dit paradijs zouden
gesloten blijven voor hen, die deze afstemming niet innerlijk
droegen. Hier was het een heilig land; daarin leefde zij en mocht
hij vertoeven, omdat hij door zijn leider werd geholpen. Prachtige
parken, sneeuwwitte tempels van marmer en andere steen
opgetrokken, waren rondom. Als zilver zoo wit stroomden door
dit heilige land verscheidene beekjes, waarvan de oevers door
bloemen links en rechts versierd waren en waarin vogels zwommen.
Het was een heerlijke pracht. Hier leefde de mensch, de
jonge mensch; vanaf de aarde waren

On Fri, May 30, 2025 at 9:06 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Een zachte innerlijke stem zeide tot hem: „Dit, mijn jongen, be-
203
teekent muziek. Neem het goed in je op; in de hoogere sferen
zul je dezelfde voorstellingen zien, maar dan in het volmaakt
geestelijke."

Dit was muziek
in kleur uitgebeeld. In een heerlijke stemming voelde hij
zich komen.

niet. Doch in den geest was er
maar één weg, één mogelijkheid om tot het licht, het
eeuwige geluk te komen en dat was alleen, zich voor anderen te
geven.

On Fri, May 30, 2025 at 8:54 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
zacht gebrom overging.
André hoorde nu slechts een zacht gezoem en alle machines
waren met elkaar verbonden.

als je op hogere wezens verbind dan verlies je meer je eigen kracht))))

On Fri, May 30, 2025 at 8:52 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Langzaam zou de mensch veranderen, totdat
hij was vergeestelijkt.

Hoe dieper men afdaalt, hoe grover de mensch wordt.
Hoe hooger wij komen, hoe meer vergeestelijkt wij zullen worden,

totdat wij dezen weg, die op den cosmos afstemming heeft,
hebben afgelegd. Het bloed, dat jij hebt zien stroomen, kun je
met het stoffelijke niet vergelijken. Woel nu in de aarde en
neem iets in je hand."
André deed wat Alcar wilde en zag zijn leider aan.
„Is het aarde, André? Natuurlijk, maar van een geestelijke substantie.
En de wijn? Waarom geen wijn, geen messen en revolvers,
wanneer zij hier alles bezitten? Je zag hoe hun edelgesteenten
schitterden en toch heeft het voor mij geen waarde;
voor geen enkel hooger wezen in den geest. Zoo is het met alles
wat'je in den geest waarneemt en waarnemen zult van hetgeen
onder de eerste bestaanssfeer in den geest leeft.

On Fri, May 30, 2025 at 8:43 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
De mensch
leeft in een stoffelijken toestand, die de aarde is, maar zal zich
136
geestelijk moeten afstemmen, wil hij aan deze zijde licht en
geluk bezitten. Hij, die zich op aarde van de stof voelt bevrijd,
is reeds een gelukkig wezen.

Alcar wenkte André en in stilte gingen zij heen.

Je zult zien, dat wij geen meesters
waren en niet zijn geweest, maar dat wij kunst hebben
gegeven, die afstemming vond op de tweede sfeer aan deze
zijde. Doch hoeveel sferen liggen boven de tweede sfeer? Je
bent met mij in de vijfde sfeer geweest en hebt beleefd, hoe
groot, hoe machtig alles is.

hij kan bewandelen, waardoor
hij een ander leven zal beginnen. Wanneer de menschen onzen
weg bewandelen, zullen zij niet te lijden hebben, omdat wij
hen waarschuwen en ons leven is voor hen een levensgids, om
het geestelijke binnen te treden. Wie op aarde het goede wil,
zal ontvangen, ja aan deze zijde „licht" bezitten. De mensch op
aarde leeft in onwetendheid, doch wij weten wat het leven op
aarde beteekent en hoe men zich de geestelijke schatten kan
eigen maken.

Zij droegen niets dan felle
kleuren, helgroen en vlammend rood, en het verwonderde André
dat hij geen zachtere kleuren waarnam. Het waren intellectueele
wezens; ze hadden op aarde mogen studeeren, maar hadden
147
zichzelf vergeten.

On Fri, May 30, 2025 at 8:16 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Tip

als je met gedachten uit treden

dan zijn er 4 sferen onder je

On Fri, May 30, 2025 at 8:13 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
„Je ziet, hoe wij in gedachten kunnen uittreden, ook al hebben
wij het aardsche lichaam afgelegd. Alles concentratie en sterke
wil, in den geest is concentratie licht en door licht bouwen,
verbinden en beleven wij alle toestanden, waarmede wij één
willen zijn.'"

„Geesten, Alcar," fluisterde hij zacht.

On Fri, May 30, 2025 at 8:12 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Ik trek je terug in je eigen toestand, maar zal
je in den geest laten uittreden, wat slechts een manifestatie is,
dus een gedachte-uittreding. Ook deze krachten heb ik je op
visionnaire wijze getoond; maar om je dit nog duidelijker te
maken, wil ik je laten zien, dat wij ons in al die diepere afstemmingen
kunnen manifesteeren, omdat die toestanden onder de
onze liggen, om dan toch in mijn eigen sfeer te' blijven. Het
komt dus hierop neer, dat je in den geest je eigen beeld kunt
waarnemen.

Daar had hij dezen geest echter anders gezien,
256
maar hij wist, dat zij in verschillende gedaanten konden overgaan.

Thans
265
waren zij in de tweede sfeer, de strakke blauwe lucht lag in het
strakke blauw, dat hij waarnam, en hij voelde en zag daarin,
dat het leven de derde sfeer naderde.

De wegen voerden den mensch naar het aller-, allerhoogste. Hier
zag hij het leven, dat zou overgaan om het geesteslichaam af te
leggen. De ziel zou haar weg vervolgen en de mentale gebieden
binnentreden. Daarna naar nog hoogere toestanden, zoodat zij
de vierde mentaliteit op cosmische afstemming zou binnengaan.
Hoe ver was het aardsche leven hiervan verwijderd!

EINDE BOEK

On Fri, May 30, 2025 at 9:26 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
In hem werd het steeds rustiger; een hemelsche stilte stroomde hem binnen.

Een hemelsche stilte voelde hij in zich opkomen. Twee oogen zagen hem aan en hij dacht God te zien.

Hij zag van de moeder naar haar een licht komen en begreep, dat het haar gedachtekracht was voor haar kind. Hij zag haar heel duidelijk. Deze gedachten in licht omstraalden haar, maar botsten tegen het wezen op, daar zij op deze wijze haar kind niet kon bereiken.

overgoten door een goudachtig wit licht.

On Fri, May 30, 2025 at 9:19 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Voor haar bleef dit paradijs gesloten.
Zij moesten leeren zichzelf weg te cijferen en dat ging maar niet zoo ineens.
anders. Een vreemd gevoel kwam in mij en daaraan stelde ik die onbekende persoonlijkheid vast. Die gevoelens bouwden zich voor mij op en ik zag den persoon, duidelijk kon ik hem waarnemen. Dezen priester kende ik niet. (PERFECTE VRIEND

Wat hij hier kwam doen beleefde ik al spoedig, omdat hij mijn lichaam besprenkelde. Ook dat begreep ik, want ik nam het van hem over. Wie den dood inging had geen voedsel noodig. Dus kreeg ik niets, ik zou mij daarmede moeten vereenigen. Waarachtig, zoo dacht ik, Isis is machtig, ook hierin diep.
Opnieuw begon ik te denken, want ik kon niet inslapen. Den geheelen nacht had ik geen oog dicht gedaan, ik zou en moest wakker blijven, of ik leerde niets.
„Als gij wilt, tracht dan te slapen,” zei Dectar, maar het was mij niet mogelijk. Ook hierin was Isis groot en diep, ik zou bijna zeggen, volmaakt. Dan maar denken, steeds en steeds weer opnieuw denken, alles en alles van mijn jeugd af nabeleven en het mij eigen maken. Ik ging dan ook mijn geheele leven na, van klein kind af volgde ik alles. Niets was er verloren gegaan, alles keerde tot mijn bewustzijn terug, nu ik ook daarmede één was.
Toen ik daarmede gereed was, was de dag alweer voorbij en naderde de nacht. Nu volgde ik hetgeen Dectar mij had geleerd en wij samen hadden besproken. Zijn voelen en denken zoog ik thans in mij op, want zijn wijsheid gaf mij nu rust èn dankbaarheid, zoodat ik geen haat meer voor hem voelde. Het is toch merkwaardig, zoo dacht ik, als het nog lang duurt dan ben ik hem zelfs dankbaar voor alles wat ik thans beleven mag. Mijn liefde voor hem keerde weer tot mij terug en dat maakte mij

heel gelukkig. Van mijn leider hoorde ik nog steeds niets. Maar hoemeer ik aan Dectar dacht, des te dankbaarder werd ik. Toen ik zoover gekomen was en hem weer aanvaardde, keerde ook mijn liefde weer in mij terug, doch ook de nacht was alweer voorbij, daar de zon opkwam. Te slapen was mij niet mogelijk geweest, ik moest wakker blijven.

Opnieuw beleefde ik dat besprenkelen van mijn lichaam en dat beteekende een weldadige verfrissching voor mij. Twee dagen en nachten leefde ik reeds in mijn kist en nog steeds brandden

270

de lampjes en wilden niet sterven. Als die den dood ingingen, behoorde ik weer tot de levenden en was mijn één-zijn met den dood voorbij. En het was wel vreemd, dorst of honger voelde ik niet eens. Ik was te intens één en verbonden. Dus begon ik maar weer opnieuw te denken en ik volgde al die menschelijke sterfbedden en verlangde heel innig, dat de dood weer tot mij kwam, want door Hem leerde ik heel veel. Op den dag voelde ik Hem ver van mij verwijderd, maar in de duisternis was ik geheel één. De dag duurde mij nu een eeuw, zoo verlangde ik dat het duister werd. Ik begreep, dat de lampjes voorloopig nog zouden blijven branden. Alles ging dienzelfden weg, géén levend organisme kon hieraan ontkomen. Op den dag onderging ik deze doodelijke rust en ik maakte mij als 't ware gereed voor den nacht, om goed en duidelijk te kunnen luisteren. Den Tempel van Isis en al de meesters was ik vergeten. Ik dacht alléén aan Hem, Zijne Majesteit „De Dood".

Daarin was ik nu heel innig bewust, dit bewustzijn was eerst kort in mij gekomen. Ik volgde toch de wetten van Isis en maakte ze mij eigen. Ook wilde ik mij de onzichtbare wetten eigen maken, waarvan „de dood" mij verteld had. Langzaam ging de dag voorbij en werd het weer avond.

Moeheid voelde ik niet, mijn lichaam stond echter strak, alsof er geen leven meer in was. Het was duister en de zon reeds lang onder, in den Tempel was iedereen ingeslapen, alleen ik was nog wakker. Zeer zeker, deze kastijding genas mij, bracht geestelijke diepte tot mijn arme ziel en het ontwaken voerde mij omhoog, zoodat er een andere stilte naderde, weer anders dan zoo straks, dan gisteren, en eergisteren, deze was wéér dieper, nog rustiger zou ik zeggen.

Het moet na middernacht zijn geweest, dat ik de zachte schreden van den dood hoorde naderen. Met Hem moest er een ijskoude luchtstroom tot mij komen; nu echter werd ik hevig warm. Zijne Majesteit was in aantocht. Lang behoefde ik niet te wachten en als een waarachtige gestalte zag ik Hem voor mij. Hij zei tot mij: „Goeden nacht, beste Venry."

„Goeden nacht, Majesteit, gij keert tot mij terug?"